

Mál nr. 373/2020**M og****V v/ ábyrgðartryggingar útgerðar B farþegaskips A.****Ágreiningur um bótaskyldu er kona féll af bekk á þilfari farþegaskips.****Gögn.**

Málskot, móttakið 30.10.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 30.11.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Síðdegis 29. júní 2019 var M á siglingu í Ísafjarðardjúpi á skipinu A í eigu B. Segir í málskoti að bára hafi risið við skipið og skolið á því þannig að veltingur hafi komið á það og M fallið úr sæti sínu. Mun M hafa orðið fyrir meiðslum á mjöðm við fallið. Í lögregluskýrslu um atvikið kemur fram að á dekki bátsins séu sæti fyrir farþega, en ekki hafi verið að sjá neinn öryggisbúnað í þeim. Í skýrslu rannsóknarnefndar samgönguslysa um atvikið segir að við rannsókn hafi komið fram: Í fyrsta lagi að bekkurinn sem M sat á ásamt annarri konu hafi verið úr trefjaplasi og því verið háll. Bekkurinn hafi verið settur ofan á lestarlúgu þar sem lúgutessar hafi staðið upp úr og hætta á að farþegar hrasi um þá. Í öðru lagi hafi engin handrið verið til staðar til að grípa í við svona tilfelli nema ofan á bekknum. Í þriðja lagi hafi svo komið fram að útgerð skipsins ætli að láta smíða handrið fyrir framan bekkina og líma niður stamt gúmmiefni á bekkina fyrir næstu sumarútgerð. Í áliti nefndarinnar segir að orsök slyssins hafi verið sú að skipið hafi fengið á sig öldur sem það hafi oltið undan. Með áhættumati hafi mögulega verið hægt að koma í veg fyrir „að þessi slysaöldur hefði ógnað öryggi farþeganna.“

M kveður A hafa verið gallað að því leyti að bekkurinn hafi verið úr trefjaplasi og því háll, bekkurinn hafi verið ofan á lestarlúgu þar sem lúgutessar hafi staðið upp úr og hætta á að farþegar hrasi um þá og engin handrið hafi verið til staðar til að grípa í. Vísar M í þessu efni til 137. gr. og síðari málslíðar 2. mgr. 140. gr. siglingalaga nr. 34/1985. Enn fremur kveður M að B hafi sýnt af sér vanrækslu með tilliti til þess sem fram hafi komið í skýrslu rannsóknarnefndar sjóslysa og að enginn öryggisbúnaður hafi verið á sætinu, t.d. öryggisbelti. Hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

V kveður A hafa uppfyllt allar kröfur um öryggi og að til staðar hafi verið allur nauðsynlegur öryggisbúnaður um borð í skipinu, það hafi fullnægt öllum kröfum sem gerðar eru til farþegaskipa og haft öll tilskilin leyfi í umræddri siglingu. Samkvæmt Samgöngustofu sé ekki krafist vottunar á bekkina né heldur að þar sé komið fyrir öryggisbeltum. Skipið hafi ekki verið vanbúið né að skort hafi á öryggisbúnað um borð eða skipið hafi ekki uppfyllt kröfur þar að lútandi samkvæmt lögum eða reglugerðum. Hefur V hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingunni.

Álit.

Samkvæmt 137. gr. siglingalaga nr. 34/1985 er farsala skylt að bæta tjón er hlýst af því að farþegi lætur lífið eða slasast meðan á ferð stendur ef tjónið má rekja til yfirsjóunar eða vanrækslu farsala sjálfs eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á. Þá er þess getið í fyrri málslíð 2. mgr. 140. gr. laganna að við lífs- eða líkamstjón ber sá, sem bóta krefst, sönnunarbyrði um að tjónið hafi stafað af yfirsjónum eða vanrækslu farsala eða einhvers manns sem hann ber ábyrgð á. Í síðari málslíð sömu málsgreinar segir hins vegar að farsali beri sönnunarbyrðina um að yfirsjónum eða vanrækslu sé ekki um að kenna ef tjón stafar af eða er í tengslum m.a. við galla í skipinu.

Í máli úrskurðarnefndarinnar nr. 287/2020 frá 3. nóvember þessa árs var úrskurðað um ágreining milli V og annars farþega um borð í A í þessari sömu sjóferð og sem sat á sama bekk og M. Í áliti nefndarinnar í því máli segir m.a. svo: „Ekki liggur annað fyrir en að skipið hafi uppfyllt allar opinberar kröfur um öryggisbúnað, að tilskilin leyfi hafi verið til staðar og að ekki hafi verið gerðar athugasemdir við aðbúnað um borð fyrir umrætt atvik. Þó ætlun [útgerðarinnar] virðist sú að ganga lengra en krafist sé hvað varðar öryggisbúnað verður ekki talið að það leiði til þess að líta skuli svo á að í því felist viðurkenning á því að aðbúnaður sé ófullnægjandi, eða að svo sé í raun.“ Í máli því sem nú er til umfjöllunar fyrir úrskurðarnefndinni hafa ekki komið fram ný gögn eða frekari rökstuðningur sem hnekkir ályktun nefndarinnar sem fram kom í máli nr. 287/2020 og að framan greinir. Þá verður ekki ráðið af skýrslu rannsóknarnefndar sjóslysa að bekkur sá sem M sat á þegar slysið varð hafi verið

haldinn galla. Með vísan til þess sem að framan greinir verður að telja ósannað að líkamstjón M megi rekja til galla eða annars konar vanbúnaðar skipsins eða yfirsjóunar eða vanrækslu af hálfu B eða starfsmanna sem útgerðin ber ábyrgð á. Eru því ekki skilyrði að lögum til að fella skaðabótaábyrgð á B vegna líkamstjóns þess sem M varð fyrir um borð í A 29. júní 2019. Af þeim sökum á hún ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík, 15. desember 2020.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.